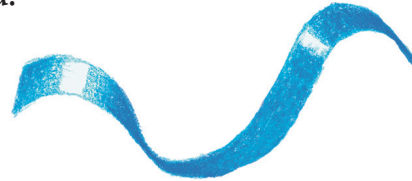

Yaklaşan yılbaşının heyecanı en çok şehirdeki oyuncak dükkânının süslü vitrinine yansımıştı. İçerisi de en az vitrin kadar güzel ve ışıltılıydı. Bir sürü oyuncak gelmişti. Neler yoktu ki aralarında? İrili ufaklı arabalar, renkli toplar, hepsi birbirinden güzel bebekler ...

Oyuncaklar en mutlu ve en güzel halleriyle raflarda oturuyor, kendilerini alacak müşterileri bekliyordu. Hepsi de beğenilmek için birbiriyle yarışlıyordu.

Ama içlerinden biri bu coşkuya katılamıyordu. Bu, fabrikadaki bir üretim hatası nedeniyle diğer oyuncak bebeklere benzemeyen garip görünümlü bir deniz kızıydı. Ne uzun saçları vardı ne deniz gözleri. Kuyruğu kısacık, yanakları tombul tombuldu.

Satıcı, diğer oyuncak denizkızlarına benzemeyen bu bebeği gördüğünde öfkelenerek, “Fabrika, üretim hatası olan bu oyuncakđı neden göndermiş ki? Ben kime satarım bunu?” demişti. Bu sözler denizkızını çok üzmuş, gözlerinin ışığını söndürmüştü. Öfkeli satıcı onu bir köşeye atmış, diğer oyuncaklarla ilgilenmişti. Denizkızı üzüntüsünden bir köşeye büzülmüş, başkalarının kendisini görmesini engellemeye çalışmıştı.

Gerçekten de kimselere görünmeden o köşede günlerce saklanmayı başarmıştı. Ta ki yılbaşı akşamı o telaşlı müşteri mağazaya gelinceye dek.

Yılbaşı günü hem şehirdeki hem de oyuncakçıdaki en hareketli gündü. Mağazadaki oyuncakların neredeyse tümü satılmış, geride üç beş araba, bir iki top ve denizkızı kalmıştı. Satıcı, oyuncakları satmanın sevinciyle dükkânı kapatmak üzereyken bir adam geldi.

– İyi akşamlar, oyuncak bir bebek istiyorum, dedi aceleyle.

Satıcı elinde kalan bebekleri birer birer gösterdi, ama müşteri hiçbirini beğenmedi. “Değişik bir bebek olmalı,” diye söylendi. Satıcının aklına denizkızı geldi.

Rafların arasına girdi, toz içindeki bebeği aldı, silkeleyip adama uzattı. Müşteri bunu da pek beğenmemişti; ama başka seçeneği kalmadığı için çaresiz, oyuncuğu satın aldı. Aceleyle dükkândan ayrıldı, koşarak iskeleye ulaştı. Hareket etmek üzere olan vapura son anda yetişti.

O telaş içinde elindeki torbalardan birinin denize düştüğünü fark etmedi bile...

Torba bir süre dalgaların arasında batıp çıktıktan sonra yavaşça suyun dibine indi. Denizkızı torbadan denizin mavi sularına doğru aktı. Etraf oldukça soğuk ve karanlıktı. Bir süre oradan oraya sürüklenen denizkızı sonunda küçük bir kayaya takılıp kaldı. Çok geçmeden de vapurların ve büyük gemilerin yarattığı dalgalarla sallana sallana, derin bir uykuya daldı.

Aniden burnunda bir gıdıklanma hissedip uyandı. Gözlerini ovuşturarak ayılmaya çalıştı. Karşısında gri renkli, küçük bir balık vardı. Gözlerini dikmiş, ona bakıyordu.

– Sen de kimsin, diye sordu denizkızı.

Balık, yanıt verecek yerde,

– Asıl sen kimsin? Daha doğrusu nesen? Balıklara, yengeçlere, midyelere benzemiyorsun, dedi.

– Ben oyuncak bir denizkızıyım, oyuncak dükkânındaydım. Biri beni satın aldı, ama sonra ne olduğunu anlamadan kendimi sulara buldum. Uyumuşum... Sen geldin, burnumu dürtüp beni uyandırdın, şimdi söyle bakalım sen kimsin?

Balık, denizkızının çevresinde yüzdü; saçlarına, kuyruğuna baktı;

– Hiç böyle kısa saçlı, kısa kuyruklu bir denizkızı görmemiştim. Ben, balığım; adım hamsi. Bu mevsimde buralarda dolaşırım. Çoook uzaklardan geliyorum. Burası benim göç yolum. Her sene yavrulamak için uzun uzun yüzer, bu kıyılara gelirim, diye yanıtladı.